

Підсумовуючи вищенаведене, слід звернути увагу на наявність різних підходів до облікового відображення ремонтів основних засобів відповідно до міжнародних та національних вимог. Зазначені особливості на рівні підприємства врегульовуються в обліковій політиці.

Список використаних джерел:

1. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби» URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_014
2. Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0288-00>.

Лойко Л. В.,
магістр, спеціальність «Облік і оподаткування»,
науковий керівник:
к.е.н., доцент Ільченко О. О.,
Національна академія статистики, обліку та аудиту
(м. Київ)

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ОБЛІКУ І КОНТРОЛЮ НЕОБОРОТНИХ АКТИВІВ ПІДПРИЄМСТВА

Ефективне функціонування підприємства передбачає наявність необоротних активів, що вимагає постійного контролю за їх використанням зі сторони управлінського персоналу, а тому одним із основних завдань обліку необоротних активів є надання повної, правдивої та неупередженої інформації щодо них.

Необоротні активи підприємства в цілому складаються з основних засобів, інших необоротних активів та нематеріальних активів.

Основними нормативними актами, що регулюють облік основних засобів в Україні є: Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» де подане таке їх трактування, що основними засобами можна вважати ті матеріальні активи, які підприємство утримує (здійснює тотальний контроль (володіє, користується та розпоряджається) очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та в процесі діяльності принесуть економічні вигоди, а термін їх експлуатації буде більше одного року використання або операційного циклу, якщо він довший за рік і свою вартість вони поступово будуть переносити на знову створений товар (роботу, послугу)» [1].

Щодо трактування сутності основних засобів в міжнародному законодавстві за МСБО 16 «Основні засоби» то основними засобами в міжнародній практиці вважаються матеріальні об'єкти, які утримують для використання у виробництві або постачанні товарів, виконання робіт чи наданні послуг у вигляді оренди іншим підприємства або для адміністративних цілей та використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного звітного періоду» [3].

Крім того як зазначалося до необоротних активів відносяться:

«Інші необоротні активи», серед яких виокремлюють : бібліотечні фонди, малоцінні необоротні матеріальні активи, тимчасові (нетитульні) споруди, природні ресурси, інвентарна тара, предмети прокату, інші необоротні матеріальні активи.

Та нематеріальні активи П(С)БО 8 «Нематеріальні активи» в якому визначено, що нематеріальним активом вважається немонетарний актив, який не має матеріальної форми та може бути ідентифікований [2].

Одним з питань є складність оцінки необоротних активів, який полягає у виборі вартості на дату балансу за якою слід їх вимірювати. Найбільш застосовуваним способом оцінки в обліковій практиці є відображення необоротних активів за первісною вартістю, яка складається з фактичних витрат на їх виробництво та придбання, що включає в себе всі витрати пов'язані з формуванням цієї вартості. Проте в умовах інфляційних процесів, застосування первісної вартості може привести до негативних наслідків у вигляді невідповідності їх вартості реальним умовам.

Для усунення існуючих недоліків в перевірці необоротних активів і підвищення ефективності їх контролю в подальшому на підприємстві потрібно проводити постійний внутрішній контроль, який буде дуже вагомий при оцінці використання необоротних активів. Перед відповідальною особою, або групою осіб що будуть здійснювати відповідні заходи постає ряд завдань:

- перевірка стану обліку, наявності, зберігання та ефективності використання активів;
- встановлення обґрунтованості правильності оформлення надходження і вибуття;
- перевірка правильного нарахування зносу;
- перевірка їх оцінки при реалізації;
- перевірка достовірності віднесення суми переоцінок на рахунки бухгалтерського обліку.

Основними проблемами, що виникають в процесі оцінки за справедливою вартістю необоротних активів, є :

- ринкові ціни не можна назвати справедливими, так як вони не можуть бути одночасно справедливими для продавця і покупця;
- не існує такої оцінки, яка б задовольняла вимоги всіх без винятку користувачів фінансової звітності.

Крім того проблемним залишається питання щодо порядку визначення ліквідаційної вартості необоротних активів - оцінки активів у майбутньому. Внаслідок цього, в багатьох підприємствах ліквідаційна вартість взагалі не визначається.

Враховуючи все вище наведене для покращення роботи підприємства є створення ефективної та дієвої служби внутрішнього контролю.

Список використаних джерел:

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 27 квітня 2000 року № 92.

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 8 «Нематеріальні активи» (П(С)БО 8) затверджено наказом Міністерства фінансів від 18.10.1999 № 242.

3. Міжнародний стандарт бухгалтерського обліку 16 (МСБО 16) «Основні засоби» // IASB; Стандарт, Міжнародний документ від 01.01.2012. – Режим доступу : http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929_014.

Мазур М.С.,
магістр, спеціальність «Облік і оподаткування»,
науковий керівник:
д.е.н., доцент Зоріна О.А.,
Національна академія статистики, обліку та аудиту
(м. Київ)

ОБЛІК ВИТРАТ ЗА ЦЕНТРАМИ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ РОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ

Для впровадження системи бюджетування на підприємствах роздрібною торгівлі та налагодження ефективної її роботи необхідно організувати ведення бухгалтерського обліку за центрами відповідальності. Це дозволить контролювати діяльність центрів відповідальності та підприємства в цілому; оперативно приймати управлінські рішення та перевіряти їх правильність, доцільність, ефективність; визначити права, обов'язки та відповідальність кожного структурного підрозділу; досягти узгодженості між діяльністю окремих підрозділів і видами діяльності для досягнення мети створення підприємства в цілому.

Значний внесок у розвиток наукової думки щодо обліку витрат операційної діяльності за центрами відповідальності здійснили такі вчені: Ф. Ф. Бутинець [1], О. А. Мошковська [2, 3], Л. В. Нападовська [4,5], О. І. Фоміна [6, 7] та інші.

Метою дослідження є розкриття теоретичних і практичних засад обліку витрат за центрами відповідальності на підприємствах роздрібною торгівлі.

Система обліку, організована за центрами відповідальності, для задоволення вимог системи бюджетування повинна відповідати наступним вимогам: вимірювання, реєстрація накопичення даних про господарські операції, що відбуваються у підрозділі; формування інформації про ефективність діяльності центру відповідальності; надання своєчасної та оперативної інформації для прийняття управлінських рішень.

Організовуючи бухгалтерський облік за центрами відповідальності необхідно виконати наступні положення:

– центри відповідальності необхідно виділяти з урахуванням галузевих особливостей, організації діяльності суб'єкта господарювання;

– визначення керівника центру відповідальності та окреслення меж його обов'язків і відповідальності;

– організувати складання бюджетів і виконання бюджетних показників, здійснювати їх аналіз та оперативний контроль, формувати варіанти управлінських рішень щодо діяльності центру відповідальності;